

Forfatter: Drachmann, Holger Henrik Herholdt

Titel: BREV TIL: Drachmann, Andreas Georg FRA: Drachmann, Holger Henrik Herholdt (1877-01-04)

Citation: Drachmann, Holger Henrik Herholdt: "BREV TIL: Drachmann, Andreas Georg FRA: Drachmann, Holger Henrik Herholdt (1877-01-04)", i *Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem*, Gyldendalske Boghandel -Nordisk, s. 156. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991800-000-shoot-L0019918000000069.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hotel du Danemark.

R. de Seine. 20.

Paris. d 4de Jan. 77.

Kære Fader.

Med Tak for Dine venlige Linier og de oversendte 300 fr., besvarer jeg Din længere Skrivelse, med det deri udtalte Forsvar for den galliske Race, næste Gang. Jeg indrømmer villig, at Du i det større, generelle Syn paa Romanernes Evner kan have Ret. Men — og alle de Franskmand, med hvem jeg har talt, har indrømmet det — netop de Aar, i hvilke Du ikke har været her, har i mange Henseender forandret Paris's Physiognomi. Jeg sidder imidlertid i disse Dage netop i et bestemt Arbeide, og jeg vil nødig afbryde, forat kaste mig ind i en Diskussion, der saaatsige egenlig for min Part kun kan føres, naar jeg atter har vendt Frankrig Ryggen og ikke daglig har altfor mange spredende og vildledende Detailler for Øie. Jeg kan kun sige, at jeg er kommen som Poet til Paris; en saadan forlanger og ønsker andet, end en Videnskabsmand, der dels vil studere, dels vil adspredde sig. Hele Betragtningssmaaden af Livet og af Kunsten er mig fremmed her; i denne Henseende har Poeten fine Nerver, og jeg vil ikke, saaledes som Heiberg f. Ex., krænge min Natur om, forat optage galliske Partikler, som jeg bagefter ikke vil kunne fordøje; eihellers. 157kan jeg, saaledes som Brødrene Brandes, gøre det sine culpa, i Overensstemmelse med en Race, en Natur, der er den galliske meget mere beslægtet end vor germaniske — aldeles bortsét fra det „Sittliche“; thi det har jeg strengt taget ikke meget at gøre med.

Jeg finder mig derfor i en underlig Stilling her; jeg vil søge at tilegne mig en Teknik, hvis Væsen er mig imod; og jeg maa paa den anden Side indrømme mig selv, at uden Teknik, og særlig den franske, er et dramatisk Arbeide for Øieblikket sagodtsom umuligt. Denne delte Stemning har da givet sig Udtryk i flere Digte, som jeg har til Hensigt maaske efterhaanden at publicere, og hvori jeg tror at kunne hilse noget af den bedste Lyrik, jeg hidtil har præsteret. Jeg haaber idetheletaget, at den næste Digtsamling, hvortil der nu stadig kommer Bidrag fra alle mine Farter, en Gang for Alle skal stille mig paa Høide med de gamle, brave Veteraner, der nu forsvinder, næsten som med eet Slag. Som Du vil sé af indlagte Sang, som dog nærmest er at betragte som et Leilighedsdigt — Fristen var meget knap — var jeg med til at vise Chr. Winther den sidste Ære her. Paludan Müller har jo nu ogsaa taget Afsked. Jeg bliver snart ene om Budet, som man siger, men desmere Opfordring er der for mig til at arbeide ufortrødent videre, for maaske, saaledes som Erik Bøgh en Gang døbte mig, at kunne blive i Sandhed „den sidste Mohikaner“ i den kraftige, ikke-udvandede danske Lyrik, førend vi gaar op i den store Germaniske „déluge“.

Jeg skriver idag til Vilhelmine og Eva og anviser dem foreløbig 100 Kroner af mit Stipendium, at hæve hos Dig. Først ved Udgangen af denne Maaned vil jeg kunne anvise dem og ligeledes selv hæve et Beløb andetsteds, naar jeg har afsendt det Arbeide, jeg nu lægger den sidste Haand paa.

Med Hensyn til Mimis Besørgelse fra Skibet og hjem, kan Du være uden Bekymring. Jeg er enten selv i Hamburg ved den Tid, eller, hvis jeg allerede da er paa Hjemreisen over den tydske Grænse, har jeg gode Stedfortrædere, flere venlige og elskværdige Familier, der i Et og Alt vil tage sig af hende og befordre hende videre.

Modtag nu mine bedste Hilsener og Ønsker for det nye Aar. En speciel Hilsen til Clara; forresten til hele Halen.

Din hengivne
Holger Dr.